

νικῶς ἀποφανθέντα καὶ ἀνατρέψαι τὴν τῶν ἀνωτέρω καταγεγραμμένων ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἶη καὶ ἀσπηχῶρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλντος, καὶ πάσαις ταῖς Πατριαρχικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἐπιτόμιος καὶ ἔνοχος τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γέενης. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηρηκτὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικόν, Συνοδικόν συγγυλιῶδες ἐν μεμβράναις Γράμμα καταστροφέν κἰν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ζηθὲν Μοναστήριον ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑνενηκοστῷ ἑβδόμῳ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐπὶ νεμήσεως πρώτης.

† Γρηγόριος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης.

† Ὁ Ἐφέσου Σαμονήλ, † Ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος, † Ὁ Κυζίκου Ἰωαννίκιος, † Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος, † Ὁ Νικαίας Καλλίνικος, † Ὁ Χαλκηδόνος Ἰερεμίας, † Ὁ Δέρκων Μακάριος, † Ὁ Θεσσαλονίκης Γεράσιμος, † Ὁ Προύσης Ἀνθίμος, † Ὁ Νεοκαισαρείας Ἡσαΐας, † Δαρίσιος Διονύσιος, † Ὁ Εὐρίπου Ἰερόδθεος.

Μετὰ τὰς ὑπογραφὰς ταύτας ἐπικρέματα διὰ κυανῆς μετάξης βούλλα ἐκ μολύβδου ἔχουσα διάμετρον 0,06. Καὶ εἰς μὲν τὴν μίαν ὄψιν ἀναγιγνώσκωμεν τὰς λέξεις «Γρηγόριος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης α ψ ζ'». εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ὁρῶμεν τὴν Θεοτόκον βαστάζουσαν ἐν χειρὶ τὸν Χριστόν (1).

Οἱ ἐν τοῖς συγγυλλίοις ἀναφερόμενοι οἰκοὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ Ἀρχιστρατήγου

(1) Ἰδὲ ἀπεικόνισιν τῆς βούλλας εἰς Ξανθοῦδου, Χριστ. ἀρχαιότητες ἐκ Κρήτης (Svoronos Journal international tome VI, σελ. 127—128. Πίναξ IV 3).

καὶ τῆς Θεοτόκου Σπηλαία εὐρίσκονται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς κωμοπόλεως Σπηλιάς Κισάμου, καὶ ἀποτελοῦν μετὰ τῶν κτημάτων αὐτῶν τὸ ὑπάρχον σήμερον ἐν Σπηλιᾷ Μετόχιον τοῦ Μοναστηρίου.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος Δικασιμαία δὲν ὑπάρχει σήμερον. Ἐκεῖτο εἰς τὸν τέως δῆμον Πύργου Ψηλονέρου Κυδωνίας μεταξὺ τῶν χωρίων Πατελάρι καὶ Ψεῖρες καὶ πλησίον ἐνὸς ποταμοῦ ὀνομαζομένου καὶ τούτου Δικασιμοῦ. Τὰ ὀλίγα κτήματα τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐπωλήθησαν ὑπὸ τῶν μοναχῶν, καὶ τὰ χρήματα διετέθησαν κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐν Γρυμβιλιανοῖς μετοχίου.

Τὰ κτήματα τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Τοπόλια μετὰ τῶν κτημάτων τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Βουλγάρων ἐνωθέντα ἀποτελοῦσι σήμερον τὸ ἐν τῷ δήμῳ Καστελλίου Κισάμου μετόχιον Βουργάρων, ὅπερ ἔλαβεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ περὶ τὸ 1711 ἐξ ἀφιερωμάτων Γρηγορίου Γαβαλά ἱερομονάχου. Κέκτηται 40 κοιλῶν ἀγροὺς καλλιεργησίμους, 20 κοιλῶν νομάς καὶ 800 ἐλαίας μετ' ἄλλων διαφόρων δένδρων.

Τὰ κτήματα τοῦ Ἐσταυρωμένου Δαρμαροχωρίου συγχωνευθέντα μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἀγορασθέντων Ὄθωμανικῶν κτημάτων ἀποτελοῦσι τὸ ἐν τῷ δήμῳ Κολυμδαρίου Κισάμου μετόχιον τοῦ Δαρμαροχωρίου ἔχον 400 κοιλῶν ἀγροὺς καλλιεργησίμους 40 ἐργατῶν ἀμπέλους, 1400 ἐλαίας καὶ ἄλλα διάφορα δένδρα.

Τὸ μετόχιον τῆς Θεοτόκου Γρά-Κερά ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ περὶ τὸ 1632 ἐξ ἀφιερωμάτων μοναχῶν. Καίτοι εἰς τὸν δῆμον Πανεθύμου Κισάμου καὶ ἔχει ἀγροὺς 90 κοιλῶν, ἀμπέλους 14 ἐργατῶν, 560 ἐλαιόδενδρα καὶ πλείστα ἄλλα δένδρα.

Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου Βουκολιῶν δὲν ὑπάρχει σήμερον, ἔκειτο εἰς τὸν τέως δῆμον Δρομονέρου Κισάμου παρὰ τὸν ποταμὸν τῶν Ἐπάνω Βουκολιῶν καὶ εἶχεν ὀλίγα κτήματα, ἅτινα βραδύτερον ἀντηλλάγησαν μετ' ἄλλων Μοναστηριακῶν κτημάτων.

Τὸ μετόχιον τῆς Παναγίας Τηλύφου κεῖται εἰς τὸν τέως δῆμον Μεσογειῶν Κισάμου ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Γραμβούσης ἔχει 40 κοιλῶν ἀγροὺς καλλιεργησίμους, 300 κοιλῶν νομάς, 200 ἐλαιόδενδρα καὶ ἄλλα πολλὰ δένδρα.

Τὰ κτήματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βαγί καὶ τὰ κτήματα τοῦ